

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคไทยพอเพียง

ด้วย นายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองชื่อ พรรคไทยพอเพียง ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๔/๒๕๕๓ ตั้งแต่วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๓ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมืองและรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคไทยพอเพียง ดังนี้

นโยบายพรรคไทยพอเพียง

พ.ศ. ๒๕๕๓

พรรคไทยพอเพียงจะยึดมั่นในอุดมการณ์การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข โดยมีแนวทางที่ชัดเจนในการนำปรัชญาแนวคิด “เศรษฐกิจพอเพียง” คือแนวคิดเรื่องพอประมาณ มีเหตุมีผล มาใช้ในการบริหารบ้านเมือง ซึ่งได้แยกรายละเอียดในการกำหนดนโยบายของพรรคไว้ ๘ ด้าน ดังนี้

๑. นโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน

๑.๑ ปฏิรูปการเมืองการบริหาร แก้ไขรัฐธรรมนูญให้เป็นระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม เพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน เรงรัดแก้ไขกฎหมายที่ลิดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชน เสริมสร้างชีวิตประชาธิปไตย

๑.๒ แก้ไขและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน พัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของหน่วยงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้สามารถทำงานได้อย่างรวดเร็ว อิสระจากภาคการเมือง มีความโปร่งใส และดำเนินการอย่างเฉียบขาดกับผู้บริหารภาครัฐทุกระดับที่คอร์รัปชัน พร้อมปรับปรุงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สามารถดำเนินการเอาผิดได้อย่างเห็นผลทันตา

๑.๓ พัฒนาระบบการให้ความช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาแก่ประชาชนได้รวดเร็ว แท้จริง โดยเพิ่มอำนาจให้นายกรัฐมนตรีที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน สามารถสั่งการให้หน่วยราชการปฏิบัติงาน โดยมีระเบียบ กฎเกณฑ์ และมีระบบงบประมาณรองรับอย่างถูกต้อง ชัดเจน

๑.๔ ปฏิรูปโครงสร้างงบประมาณแผ่นดินทั้งระบบ

๑.๕ จัดตั้งจังหวัดสุวรรณภูมิ เพื่อบริหารจัดการพื้นที่รอบสนามบิน และเพิ่มรายได้เข้าประเทศ

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

๒.๑ ประเทศไทยต้องสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก โดยยกเลิกมาตรการกั้นเงินทุนสำรอง ๓๐% ของธนาคารแห่งประเทศไทย สร้างความมั่นใจและส่งเสริมให้มีการลงทุนจากต่างประเทศ เพื่อเร่งกระตุ้นภาวะการลงทุนในระบบเศรษฐกิจให้เข้มแข็ง

๒.๒ รักษาเสถียรภาพของค่าเงินบาท เพิ่มขีดความสามารถในการปกป้องค่าเงินหรือการโจมตีค่าเงินบาท โดยเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและรักษาขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย ในเวทีโลก

๒.๓ สร้างความปรองดองสมานฉันท์ให้เป็นวาระแห่งชาติพรรคไทยพอเพียงจะยึดหลักความปรองดองสมานฉันท์ เป็นพลังในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจและสังคมเพื่อนำความสุขและกินดีอยู่ดีกลับสู่คนไทยทุกคน รวมทั้งนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศว่า พรรคไทยพอเพียงจะเดินหน้าแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ภายใต้สังคมนักสามัคคี เพื่อสันติ

๒.๔ กระตุ้นเศรษฐกิจ เพิ่มทุนหมุนเวียน เตรียมความพร้อม วางโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจเพื่อประชาชน คนรากหญ้าและคนชั้นกลาง อีกทั้งสนับสนุนให้ชนชั้นระดับสูงมีส่วนร่วม กับประชาชนทุกภาคส่วนในการนำปรัชญาแนวคิด “เศรษฐกิจพอเพียง” มาบริหารจัดการธุรกิจ ในครอบครัว ธุรกิจขนาดย่อม ธุรกิจขนาดกลาง และธุรกิจขนาดใหญ่โดยการอัดฉีดเงินลงทุนหมุนเวียน เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ผ่านโครงการต่าง ๆ เพื่อสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ และเตรียมพร้อมรองรับ การขยายตัวของการค้า การลงทุนต่อไป

๒.๕ โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจเพื่อประชาชน โดยเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และประกาศความพร้อมของประเทศไทยในการต้อนรับนักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลกเพื่อนำรายได้ จากการท่องเที่ยวมากระตุ้นเศรษฐกิจ โดยมีเป้าหมายที่จะเพิ่มนักท่องเที่ยวจาก ๑๔ ล้านคน เป็น ๒๐ ล้านคน

๒.๖ มาตรการเพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย ขยายโอกาสให้แก่ประชาชนสร้างโอกาส ในการเพิ่มรายได้ให้ประชาชนโดยเตรียมระบบการเงิน เตรียมความพร้อมรู้ ในการบริหารจัดการรองรับ การขยายตัวของการลงทุน เพื่อสร้างรายได้ให้ประชาชน โดยพัฒนากองทุนหมู่บ้านที่มีความพร้อม ให้เป็นธนาคารหมู่บ้าน จัดงบประมาณเพิ่มเติม โดยมีหน่วยงานราชการเป็นที่เลี้ยงให้อำนาจประชาชน ตัดสินใจ แก้ไขปัญหาของหมู่บ้าน โดยมีหน่วยงานราชการให้คำปรึกษา เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ โดยจัดสรรงบประมาณให้ตามขนาดของหมู่บ้าน เพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าของหมู่บ้านและชุมชน รวมถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น

๒.๓ ผลักดันรายได้เกษตรกรให้มากกว่าลงทุน ผลักดันราคาสินค้าการเกษตรที่สำคัญให้ขายได้สูงกว่าต้นทุน โดยใช้วิธีบริหารจัดการทางการตลาด และกลไกตลาดซื้อขายล่วงหน้าการเกษตร

๒.๔ โครงการโคล้านตัว วัวแสนฟาร์ม เป็นการตั้งฟาร์มเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจคุณภาพขึ้นในทุกหมู่บ้าน สนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตสัตว์เลี้ยงคุณภาพและพัฒนาอาชีพปศุสัตว์ให้มีศักยภาพเป็นอาชีพที่มั่นคงแก่เกษตรกรต่อไป

๒.๕ กองทุนพยุภราคาผลไม้ และพืชเศรษฐกิจ เพิ่มศักยภาพทางด้านจัดการทางการตลาดให้สามารถยกระดับราคาจำหน่ายสูงกว่าราคาค้นทุน โดยจัดงบประมาณบริหารจัดการระบบการผลิตพืชผลทางการเกษตร ระหว่างภาครัฐและเอกชนให้เชื่อมโยงและสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและภาคเอกชนให้มีกำลังใจในการซื้อขายผลผลิตและนำไปสู่ตลาดปลายทางได้อย่างมีประสิทธิภาพและคล่องตัว

๒.๑๐ กองทุนเพื่อสนับสนุนการผลิต การแปรรูป เพื่อสนับสนุนการผลิตสินค้าให้ได้ปริมาณและคุณภาพ ตรงตามมาตรฐานความต้องการของตลาดเป้าหมายโดยจัดงบประมาณสนับสนุนการผลิต การแปรรูปสินค้าทางการเกษตร สินค้าโอท็อปและเอสเอ็มอี (SMEs) เพื่อยกระดับคุณภาพและราคาเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร และนักธุรกิจ

๒.๑๑ พรรคไทยพอเพียงมีนโยบายบูรณาการกระบวนการจัดการทางการตลาดของประเทศไทย โดยให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ตั้งแต่การวิจัยตลาด การให้ข้อมูลด้านการตลาดแก่ภาคการผลิต ตลอดจนการส่งเสริมกระบวนการผลิตทั้งด้านการผลิตสินค้าและการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีเอกลักษณ์ตามความต้องการของตลาดเป้าหมาย โดยจัดตั้งสถาบันส่งเสริมการออกแบบและการจัดการทางตลาด รวมทั้งพัฒนาและต่อยอดกลไกทางการตลาด เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ผู้ประกอบการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ การจัดตั้งตลาดกลางจังหวัด เพื่อการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการของกลุ่มวิสาหกิจของจังหวัด และส่งเสริมการพัฒนาสินค้าให้สามารถซื้อขายแลกเปลี่ยนได้ในระดับประเทศ ตามยุทธศาสตร์ของจังหวัดและการผลิตสินค้า

๒.๑๒ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนให้แก่ผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดกลาง รวมถึงให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขปรับปรุงโครงสร้างหนี้เสียที่เกิดจากภาวะเศรษฐกิจ เพื่อกระตุ้นการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ในการผลิตขั้นพื้นฐานของประเทศ โดยการเพิ่มเงินทุนจดทะเบียน

ของธนาคาร เอสเอ็มอี จัดให้มีหน่วยงานรับรองคุณภาพสินค้าการรับประกันคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้เป็นที่ยอมรับของตลาดเป้าหมาย โดยการจัดตั้งสถาบันทดสอบคุณภาพ ที่ส่งเสริม กำกับ ดูแล การผลิตสินค้าตามความเชี่ยวชาญของท้องถิ่น เพื่อให้มีคุณภาพมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค ทั้งในและต่างประเทศ

๒.๑๓ การลดรายจ่ายของประชาชน ลดภาษีเงินได้ โดยไม่ขึ้นภาษีมูลค่าเพิ่มบริหาร งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อช่วยลดรายจ่ายให้แก่ประชาชน กระตุ้นเศรษฐกิจ และส่งเสริมการลงทุนของภาคธุรกิจ

๒.๑๔ ให้เกษตรกรได้พักหนี้เพื่อลดปัญหาหนี้สิน ๓ ปี โดยเฉพาะเกษตรกรที่ลงทะเบียน คนจนจะพิจารณาเป็นพิเศษ เพื่อฟื้นฟูอาชีพ และสร้างรายได้ ไม่ต้องกังวลกับหนี้สินเดิม

๒.๑๕ จัดตั้งกองทุนฟื้นฟูเกษตรกร เพื่อแก้ไขปัญหาการฟ้องร้องยึดทรัพย์สินของเกษตรกร ที่มีปัญหาหนี้สินกับธนาคาร การพัฒนากองทุนฟื้นฟูเดิมที่มีอยู่ ให้มีประสิทธิภาพในการรองรับ การแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกร โดยการให้กองทุนฯ ซื้อสินทรัพย์ของเกษตรกรจากธนาคาร มาเป็นของกองทุน และยืดระยะเวลาการชำระหนี้ของเกษตรกรออกไปโดยไม่มีดอกเบี้ย รวมทั้งจัดตั้ง ธนาคารประชาชนเพื่อส่งเสริมการลงทุน และแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบของประชาชน หรือข้าราชการ เพื่อส่งเสริมผู้ที่ต้องการลงทุนสร้างรายได้ และให้ความช่วยเหลือในการปรับโครงสร้างหนี้ให้แก่ประชาชน หรือข้าราชการที่ต้องการแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบ ให้สินเชื่อเป็นกรณีพิเศษในอัตราดอกเบี้ยต่ำ

๒.๑๖ ปรับปรุงและพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการประชุมและแสดงสินค้า นานาชาติ พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลักของประเทศไทยให้มีศักยภาพในการรองรับการประชุมและการจัดแสดง สินค้านานาชาติ เพื่อนำรายได้เข้าประเทศในรูปแบบการจัดประชุม การแสดงสินค้าและจากผู้เข้าร่วมงาน

๓. นโยบายด้านการคมนาคมและการสื่อสาร

๓.๑ วางโครงข่ายคมนาคม และระบบขนส่งสินค้าครบวงจร (โลจิสติกส์) เพื่อลดต้นทุน การขนส่งสินค้าและการเดินทางที่รวดเร็ว ปลอดภัย เช่น รถไฟเพื่อเศรษฐกิจ เป็นการวางโครงข่าย การคมนาคมทางรถไฟ รถไฟรางคู่ รถไฟความเร็วสูง และขยายรางให้ได้มาตรฐานเชื่อมประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อรองรับการเดินทางที่รวดเร็ว ปลอดภัย และลดต้นทุนการขนส่งสินค้าพร้อมแก้ไขปัญหาการขาดทุน สะสมของการรถไฟแห่งประเทศไทย วางระบบรางร่วม ให้ใช้ได้กับรถไฟที่ใช้รางทั้งขนาด ๑ เมตร และ ๑.๔๓๕ เมตร เชื่อมต่อประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มระบบรางคู่ในเส้นทางที่สำคัญ เพื่อลดต้นทุน

ในการขนส่ง รวดเร็ว ปลอดภัย และศึกษาการขยายเส้นทางที่สำคัญเช่น ในภาคเหนือ ภาคอีสาน และภาคใต้ รวมทั้งขยายมอเตอร์เวย์ ไปจนถึงพัทธาเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการลงทุน ในภาคตะวันออก

๓.๒ สร้างสถานีส่งออกภูมิภาค เพื่อสร้างความสะดวกและลดต้นทุนในการขนส่งสินค้า เพื่อการส่งออก ในส่วนภูมิภาค โดยขยายการจัดตั้งสถานีบรรจุและแยกสินค้ากล่องหรือ Inland Container Depot (ICD) เพิ่มในภาคเหนือ และอีสาน เป็นการลดขั้นตอนพิธีการ ทั้งด้านภาษี ศุลกากร หรือระเบียบของทางราชการเสร็จสิ้น ณ จุดเดียว โดยไม่ต้องเดินทางไปถึงท่าเรือแหลมฉบัง เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ส่งออก

๓.๓ พัฒนากองเรือพาณิชย์น้ำวิ เพื่อเพิ่มศักยภาพ อำนวยความสะดวก รวดเร็ว และลดต้นทุนค่าขนส่งสินค้าทางทะเลของไทย

๓.๔ แอร์พอร์ตลิงค์ โดยเร่งรัดการก่อสร้างรถไฟฟ้าเส้นทางแอร์พอร์ตลิงค์ (มักกะสัน-สุวรรณภูมิ) โดยมีระบบเช็คอินที่สถานีมักกะสัน เป็นการอำนวยความสะดวกในการเดินทาง และยกระดับสนามบินสุวรรณภูมิให้เป็นศูนย์กลางการบินของโลก เป็นการพัฒนาท่าอากาศยาน ในภูมิภาค เพื่อสามารถเชื่อมต่อการขนส่งสินค้าทางอากาศได้สะดวก

๓.๕ พัฒนาโครงข่ายถนนใยแมงมุมสู่ไร่นาด้วยการสร้างถนนเพื่อขนส่งสินค้าเกษตร และถนนลาดยาง หรือคอนกรีต เชื่อมโยงระหว่างหมู่บ้านและตำบล เพื่ออำนวยความสะดวกแก่พ่อค้า ที่จะไปรับซื้อสินค้าทางการเกษตรมายังตลาดสดหรือแหล่งผลิต

๓.๖ สร้างระบบโครงข่ายรถไฟฟ้าเพื่อแก้ไขปัญหาจราจรทั้งในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลและจะขยายไปสู่จังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศต่อไป

๔. นโยบายด้านการศึกษาและแรงงาน

๔.๑ ผู้ใช้แรงงานที่ต้องการเดินทางไปทำงานต่างประเทศ สามารถติดต่อผ่านหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานเอกชนที่ทางราชการให้การรับรอง เมื่อมีตำแหน่งงานของต่างประเทศว่างและต้องการ แรงงานไทย ผู้ใช้แรงงานสามารถประสานงานผ่านหน่วยงานดังกล่าวได้เมื่อได้รับการตอบรับ ให้เข้าทำงานจากนายจ้างในต่างประเทศแล้ว สามารถเดินทางไปทำงานยังบริษัทในต่างประเทศได้ทันที โดยค่าใช้จ่ายในการติดต่อประสานงานและค่าเดินทางไปทำงานยังต่างประเทศนั้น สามารถผ่อนใช้กับ หน่วยงานที่รับผิดชอบได้ภายหลัง เป็นรูปแบบของการให้กู้ยืมเงินเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ

โดยไม่ต้องใช้หลักทรัพย์ค้ำประกัน และจะหักคืนจากรายได้ที่เกิดขึ้นในอนาคต เป็นการช่วยเหลือให้ผู้ใช้แรงงานไทยสามารถเดินทางไปทำงานในต่างประเทศได้ง่ายเป็นการนำเงินเข้าประเทศอีกทางหนึ่ง

๔.๒ โครงการพัฒนาศักยภาพของผู้สำเร็จการศึกษาให้มีคุณภาพ ตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการที่มีการพัฒนาความร่วมมือตามข้อตกลงกันไว้ล่วงหน้าในระดับอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา

๔.๓ พัฒนानุเคราะห์ของจังหวัดทุกจังหวัดให้มีการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพโดยการต่อยอดทางการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพ

๔.๔ การผลิตบุคลากรด้านการบริการแบบไม่ตรีจิต ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่มาจากวัฒนธรรมของคนไทย ที่ชนชาติอื่นไม่สามารถเลียนแบบได้เพื่อไปทำงานในสาขาด้านการท่องเที่ยว โรงแรม สปาร์านอาหาร ทั้งในเมืองไทยและต่างประเทศ

๕. นโยบายด้านสาธารณสุขและคุณภาพชีวิต

๕.๑ สร้างเสริมสุขภาพและความมั่นคงให้คุณภาพชีวิต พรรคไทยพอเพียงมีนโยบายใช้บัตรประชาชนรักษาฟรีทุกโรคให้ครอบคลุมการรักษาและการบริการมากขึ้น ประชาชนจะได้รับการรักษาในกรณีฉุกเฉินทั้งประเทศโดยแสดงเพียงบัตรประชาชน และพรรคไทยพอเพียงจะเสนอให้รัฐเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลให้แก่โรงพยาบาลตามที่เกิดขึ้นจริง รวมถึงขยายบริการการรักษาให้ครอบคลุมการเจ็บป่วยมากขึ้น เช่น ขยายบริการการฟอกไต ให้ครอบคลุมทุกภูมิภาคและยกระดับการรักษาพยาบาลให้ดียิ่งขึ้น รวมถึงจ่ายค่าตอบแทนบุคลากรทางการแพทย์ในภาครัฐให้เพียงพอให้อยู่ในระบบภาครัฐได้

๕.๒ บัตรประกันสังคมครอบคลุมทั้งครอบครัว โดยขยายสิทธิในการรักษาพยาบาลครอบคลุมถึงครอบครัว เพิ่มการตรวจสุขภาพรายปี และจัดสวัสดิการแก่ผู้เกษียณและผู้ดงานผู้ประกันตนและครอบครัว มีสิทธิรับการรักษาพยาบาลจากโรงพยาบาลทุกแห่งทั่วประเทศที่เข้าร่วมกับกองทุนประกันสังคม โดยแสดงเพียงบัตรประกันสังคมเท่านั้น

๕.๓ ให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนในท้องถิ่นได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษายเป็นแพทย์พยาบาลและผู้ดูแลผู้ป่วยอย่างทั่วถึง เมื่อเรียนจบต้องกลับมาทำงานใช้ทุนในพื้นที่ เมื่อครบกำหนดมีโอกาสไปทำงานในต่างประเทศได้ด้วย

๕.๔ จัดให้มีศูนย์กีฬาทั่วทุกชุมชนทั่วประเทศ ส่งเสริมการกีฬาระดับประชาชนและดูแลสุขภาพอย่างเป็นระบบ เพื่อให้มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์ แข็งแรง ตั้งศูนย์ส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายทุกตำบล มอบให้อาสาสมัครของแต่ละหมู่บ้านผู้ดำเนินการ และจัดให้มีรพพยาบาลประจำตำบลทุกตำบล โดยศูนย์จะมีค่าตอบแทนให้แก่อาสาสมัครในการทำหน้าที่รายละเอียดหนึ่งพันบาทต่อเดือน

๕.๕ นโยบายจัดให้มีศูนย์กิจกรรมผู้สูงอายุประจำหมู่บ้าน ชุมชน เพื่อดูแลผู้สูงอายุในหมู่บ้านและชุมชนให้ได้รับการเอาใจใส่ มีความสุขทั้งด้านร่างกายและจิตใจ และภาคภูมิใจในตนเอง จัดกิจกรรมในด้านต่าง ๆ เช่น การส่งเสริมสุขภาพและนันทนาการ ดูแลผู้สูงอายุที่ขาดที่พึ่ง การจัดเลี้ยงยังชีพผู้สูงอายุที่ไม่มีรายได้ให้ทั่วถึง การจัดที่พักอาศัย ให้ผู้สูงอายุได้ใช้ประสบการณ์ที่สั่งสมทำประโยชน์ให้สังคมตามกำลังความสามารถ เพื่อความภาคภูมิใจในตนเอง

๕.๖ โรงพยาบาลศูนย์แพทย์เฉพาะทางประจำภูมิภาค (Medical Hub) เปิดโอกาสให้ประชาชนในชนบทได้มีโอกาสรับการรักษาในโรคเฉพาะทางอย่างใกล้ชิดมากขึ้น โดยเร่งผลิตบุคลากรทางการแพทย์เฉพาะทาง และเพิ่มเครื่องมือแพทย์ที่จำเป็นให้กับโรงพยาบาลในชนบทให้มีศักยภาพเป็นโรงพยาบาลที่มีความเชี่ยวชาญในการรักษาเฉพาะทางอย่างทั่วถึง

๕.๗ สร้างมาตรฐานอาหารปลอดภัยและโภชนาการการบริโภคอาหารให้ครบถ้วน สัมพันธ์กับการออกกำลังกาย เพื่อเป็นการดูแลสุขภาพอนามัยให้แก่ประชาชน ลดการเจ็บป่วยในระยะยาว

๖. นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

๖.๑ พรรคไทยพอเพียงสนับสนุนให้มีการตั้งศาลสิ่งแวดล้อมเพื่อระงับข้อพิพาทอย่างรวดเร็ว และเป็นธรรม เป็นการบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

๖.๒ นโยบายป่าคืนชีวิต พิชิตโลกร้อน โดยการส่งเสริมการปลูกป่าทุกชนิดเพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าให้ช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าเศรษฐกิจ ป่าชายเลน ป่าชุมชน

๖.๓ นโยบายปรับปรุงวิถีชีวิตชุมชนให้น่าอยู่ รมรงค์รีไซเคิลขยะ ปลูกฝักจิตสำนึกทางด้านสิ่งแวดล้อมในกระบวนการการศึกษาทุกระดับชั้น ให้ความรู้ภาคประชาชน ลดการใช้พลังงานอย่างฟุ่มเฟือย จัดระเบียบสิ่งแวดล้อมชุมชน สร้างค่านิยมอินทหรนรักษ์ธรรมชาติ

๖.๔ ส่งเสริมโครงการตามพระราชดำริเกี่ยวกับการกักเก็บน้ำ อนุรักษ์ดิน และป่าไม้ โดยเน้นหลักตามลำดับ ประหยัด เรียบง่าย ทนสมัย ใช้ภูมิสังคม และยั่งยืน เช่น โครงการก่อสร้างฝายกั้นน้ำหรือฝายแม้ว การบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรตามแนวพระราชดำริ ส่งเสริมโครงการพัฒนาระบบน้ำ

เพื่อพัฒนาแหล่งเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่มีศักยภาพ ให้มีความอุดมสมบูรณ์ทั้งระบบการพัฒนาดิน และระบบน้ำ เพื่อพัฒนาผลผลิตทางการเกษตรให้มีคุณภาพมาตรฐาน เป็นไปตามความต้องการของ ตลาดเป้าหมาย

๖.๕ นโยบายปลูกป่าเศรษฐกิจ เพื่อเกื้อหนุนโดยส่งเสริมการลงทุนให้ประชาชนปลูกไม้เศรษฐกิจ อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เพื่อให้ได้ผลการผลิตที่ดี คุณภาพสูงและได้รับผลตอบแทนสูง เช่น ไม้สัก ไม้ยูคาลิปตัส

๖.๖ นโยบายการออกโฉนดและเอกสารสิทธิ เพื่อคุ้มครองสิทธิทำกิน โดยการออก เอกสารสิทธิ เพื่อเป็นหลักประกันที่มั่นคงของเกษตรกร เร่งดำเนินการให้พื้นที่ที่เหมาะสมครอบคลุม ทั่วประเทศ โดยใช้ภาพถ่ายทางอากาศความละเอียดไม่น้อยกว่า ๑ : ๕๐๐๐ ประกอบ

๖.๗ นโยบายพัฒนาและขยายระบบประปาหมู่บ้านทั่วประเทศ โดยเร่งรัดให้มีการสร้าง ระบบประปาครบทุกหมู่บ้านทั่วประเทศ

๗. นโยบายด้านศาสนา สังคมและการท่องเที่ยว

๗.๑ พรรคไทยพอเพียงมีนโยบายส่งเสริมและปรับปรุงในเรื่องที่อยู่อาศัยเพื่อให้ประชาชน สามารถซื้อบ้านได้ในอัตราดอกเบี้ยต่ำ ผ่อนระยะยาว โดยจัดหางบประมาณเพื่อปรับปรุงที่พักอาศัย และดำเนินการจัดรูปแบบผู้อาศัยออกเป็นกลุ่ม ๆ ประกอบด้วย

(๑) บ้านเอื้ออาทร สำหรับกลุ่มผู้มีรายได้น้อยในเขตเมือง

(๒) บ้านมั่นคง เป็นการปรับปรุงซ่อมแซมที่อยู่อาศัยเดิมของผู้มีรายได้น้อยทั้งในเขตเมือง และชนบท ให้มีมาตรฐานและคุณภาพที่ดีขึ้น

(๓) บ้านเพื่อข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างของรัฐ จัดสร้างบ้านให้บนที่ดินในความดูแล ของภาครัฐ โดยให้เช่าที่ดินระยะยาว ๓๐ ปี และสามารถนำไปแปลงสินทรัพย์เป็นทุนเพื่อนำไปเป็น หลักประกันการกู้ได้

(๔) ที่อยู่อาศัยสำหรับคนงานในโรงเรียน

(๕) บ้านสำหรับพนักงานบริษัทหรือลูกจ้างภาคเอกชน ที่อยู่ใกล้โรงงานอุตสาหกรรม แหล่งชุมชน โดยรัฐจะสนับสนุนระบบสาธารณูปโภคอย่างครบวงจร

(๖) บ้านบัณฑิตใหม่ บ้านสำหรับผู้ที่ตั้งใจเรียนจบ และเริ่มต้นทำงานใหม่ โดยรัฐ สนับสนุนระบบสาธารณูปโภค จัดหาแหล่งเงินกู้หรือให้เช่าอยู่อาศัยเป็นเวลา ๑ ปี ในอัตรา ค่าเช่าราคาถูก

(๓) บ้านสะดวกสบาย จะมีทำเลติดสถานีรถไฟฟ้า สำหรับผู้อยู่อาศัยรุ่นใหม่ที่ต้องการความสะดวกสบายในการเดินทาง พร้อมสรรพครบบริการ ห้างสรรพสินค้า โรงเรียน โรงพยาบาล และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัย โดยรัฐจัดให้มีระบบสาธารณูปโภครองรับสังคมแห่งความสุข ความปลอดภัยและความเท่าเทียม

๓.๒ สนับสนุนการมีส่วนร่วมและการทำงานในด้านการรักษาความปลอดภัยเพื่อให้ประชาชนมีกำลังใจเข้ามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความปลอดภัยของชุมชน โดยสนับสนุนยานพาหนะให้ตำบลละ ๑ คัน รวมถึงเครื่องแต่งกายและมีอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานให้อย่างครบครันและยกระดับสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลและด้านอื่น ๆ ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ตำรวจบ้าน ชูรักษาความปลอดภัยของหมู่บ้านที่เข้าร่วมโครงการให้ได้รับเทียบเท่าข้าราชการ

๓.๓ ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้อบอุ่น เข้มแข็ง สร้างสังคมแห่งคุณธรรม จริยธรรม และส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้อบอุ่น เข้มแข็ง มีความรัก ความห่วงใยกันตามวัฒนธรรมโดยขยายการจัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัวชุมชนให้ครบทุกชุมชน

๓.๔ บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด และเป็นธรรม รวมทั้งทำการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบสามารถนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้อย่างรวดเร็ว

๓.๕ สร้างสังคมที่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยปราบปรามผู้มีอิทธิพลและอาชญากรรมอย่างจริงจัง

๓.๖ ส่งเสริมสถานะ บทบาท ความมั่นคง ความเท่าเทียมและสิทธิของสตรีให้การสงเคราะห์คุ้มครองสวัสดิภาพและสวัสดิการของเด็ก คนด้อยโอกาส คนชราและผู้พิการ

๓.๗ สร้างสังคมแห่งคุณธรรม จริยธรรม โดยคุ้มครองและทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา และศาสนาอื่น ๆ ทุกศาสนา จัดให้มีวัด โบสถ์ มัสยิดและศาสนาอื่น ๆ เป็นศูนย์กลางธรรมประจำตำบล

๘. นโยบายด้านพลังงานและเทคโนโลยี

๘.๑ พรรคไทยพอเพียงมีนโยบายจัดตั้งกองทุนพัฒนางานบริการเทคโนโลยี การพัฒนาการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพ ตรงตามความต้องการของตลาด โดยการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ควบคู่ไปกับงบประมาณเพื่อดำเนินการถ่ายทอดเทคโนโลยีและงานวิจัยสู่ภาคการผลิต การปรับหลักเกณฑ์ในการสนับสนุนงบประมาณให้มีความคล่องตัวเพื่อส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๘.๒ การจัดนักวิชาการเพื่อปฏิบัติงานถ่ายทอดเทคโนโลยีสำหรับกลุ่มเกษตรกรและผู้ประกอบการพลังงานสมดุล

๘.๓ พรรคไทยพอเพียงมีนโยบายสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน โดยใช้พลังงานที่หลากหลาย และควบคุมต้นทุนการผลิตไฟฟ้าโดยใช้เชื้อเพลิงที่มีราคาต้นทุนต่ำ เช่น ไฟฟ้าพลังน้ำหรือรับซื้อไฟฟ้าจากประเทศเพื่อนบ้าน

๘.๔ นโยบายพลังงานสะอาด เปลี่ยนสัดส่วนการใช้พลังงานในการคมนาคมขนส่งจากน้ำมันเป็นพลังงานทดแทนอย่างอื่น อาทิ ก๊าซธรรมชาติ พลังงานจากพืชน้ำมัน เช่น สบู่ดำ ปาล์มน้ำมัน ถั่วเหลือง เป็นต้น เพื่อลดมลพิษและมลภาวะอากาศ เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีและลดค่าใช้จ่ายของประชาชน โดยส่งเสริมการขยายสถานีบริการก๊าซให้ครอบคลุมทั่วประเทศสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการติดตั้งอุปกรณ์ และส่งเสริมการใช้พลังงานจากธรรมชาติอื่น ๆ เช่น จากแสงแดด จากน้ำจากลม เป็นต้น

๘.๕ ส่งเสริมการปลูกพืชพลังงานทดแทนให้เพิ่มมากขึ้น โดยขยายพื้นที่ปลูกพืชที่สามารถนำเอามาใช้เป็นพลังงานทดแทนน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ อาทิ ปรับปรุงพื้นที่ปลูกอ้อยมันสำปะหลัง นอกจากเพื่อเป็นอาหารแล้วยังสามารถนำเอาไปผลิตเป็นพลังงานทดแทนได้อีก เช่น เอทานอล ส่งเสริมให้ขยายการตั้งโรงงานผลิต เอทานอล ให้ครอบคลุมทุกภูมิภาคของประเทศ

ข้อบังคับพรรคไทยพอเพียง

พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อบังคับพรรคไทยพอเพียง พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยที่ประชุมคณะผู้จัดตั้งพรรคไทยพอเพียง เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๓ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์กำหนดข้อบังคับพรรคฉบับนี้เพื่อเป็นแนวทางและหลักเกณฑ์ในการบริหารพรรคและการดำเนินภารกิจทางการเมืองของพรรคให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงกำหนดข้อบังคับไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคไทยพอเพียง พุทธศักราช ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคไทยพอเพียง เป็นพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้เรียกว่า “พรรคไทยพอเพียง” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “THAI POR-PIENG PARTY” ชื่อย่อภาษาไทย “ทพ.” ชื่อย่อภาษาอังกฤษ “TPPP”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคและความหมาย
พรรคไทยพอเพียง ใช้เครื่องหมาย ดังนี้

โดยมีคำอธิบายดังนี้

น้ำเงิน แดง ขาว อยู่ในวงกลม หมายถึง ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีข้อความว่า “เศรษฐกิจพอเพียง” อยู่ในลูกโลกมี คำว่า ทางสายกลาง พอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน หมายถึง การพัฒนาประเทศชาติให้ประชาชนมีความสุขอย่างแท้จริงและยั่งยืน ต้องน้อมนำปรัชญา “เศรษฐกิจพอเพียง” ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาบริหารจัดการตั้งแต่ระดับครอบครัวจนถึงระดับโลก

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๕๕/๑๐๘ หมู่ที่ ๕ แขวงสะพานสูง เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๒๔๐

ข้อ ๖ สาขาพรรคไทยพอเพียงที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ที่ใด ให้เรียกว่า พรรคไทยพอเพียง สาขา

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๗ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิเข้าสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด หรือมีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติซึ่งได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

- (๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๔) ไม่อยู่ในระหว่างเพิกถอนสิทธิการเลือกตั้ง
- (๕) ไม่ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๖) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ

ข้อ ๘ การสมัครเป็นสมาชิกพรรค ให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคด้วยตนเอง พร้อมด้วยเอกสารประกอบตามที่กฎหมายกำหนด ต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรค ณ สำนักงานใหญ่พรรคหรือต่อประธานสาขาพรรค ณ ที่ทำการสาขาพรรคและให้คำรับรองว่าตนมิได้เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น โดยมีสมาชิกพรรครับรองไม่น้อยกว่าสองคน

เมื่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคได้รับใบสมัครแล้ว ให้เสนอคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา พร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้รับสมาชิกแล้ว สมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๙ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกพรรค ต้องทำเป็นหนังสือสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าสองคนและต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคหรือนายทะเบียนสมาชิกสาขา แล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านนั้นไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๐ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ได้เป็นสมาชิกพรรค โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๑ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๗
- (๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๖๔ วรรคสอง
- (๕) พรรคการเมืองสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง เลิก หรือยุบไป
- (๖) เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองในขณะเดียวกันเกินหนึ่งพรรคการเมือง

การลาออกจากสมาชิกพรรคตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้ถือว่าสมบูรณ์ เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่ง (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ได้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลง นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกภาพของพรรคเดิมต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๒ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการรับสมัครสมาชิกให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าพันคนขึ้นไป อย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาค ตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๓ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค
- (๒) สิทธิได้รับคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั่วไปทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ
- (๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือคณะกรรมการสาขาพรรค กรรมการหรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค
- (๔) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป
- (๕) สมาชิกพรรคย่อมมีคุณสมบัติเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย
 - (ก) เป็นผู้มีความรู้ อุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรค
 - (ข) เป็นผู้พร้อมที่จะเสียสละและพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรคและอุดมการณ์ของพรรคจนประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค

(ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ อุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรค ศึกษาอย่างถ่องแท้ เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางพรรคสาธารณชนต่อไป

(ง) เป็นผู้มีปัญหาขัดแย้งหรือข้อบกพร่อง จนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคและ/หรือสมาชิกพรรคทั่วไป

ข้อ ๑๔ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรคและให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง

(๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

(๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๕ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค มีดังนี้

(๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัวและจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๖ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชน โดยทั่วไปอันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามวิถีทางระบบรัฐสภาเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทาง ให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อสิทธิประโยชน์ ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิการจัดการดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมือง ที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยน ความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชมหรือเข้าฟังการอภิปรายหรือบรรยาย ทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๗ เพื่อให้สมาชิกพรรค กรรมการบริหาร และกรรมการสาขาพรรคร่วมกันสร้างพรรค ให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทย จึงกำหนดวินัย ดังนี้

(๑) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรคทุกระดับต้องยึดมั่น ในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝักใฝ่ต่อระเบียบ ข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรค กรรมการบริหาร และกรรมการสาขาพรรค ไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายรัฐ

(๓) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ต้องปกปิดความคิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายของพรรค ทั้งนี้ ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือศีลธรรมอันเป็นที่เคารพของบุคคล และวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พื่อนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภาสมาชิกต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๑๘ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจนโยบายและข้อบังคับพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละ และให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง

(๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและมีประสิทธิภาพของพรรค

(๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรี เกียรติยศ ชื่อเสียงและวัฒนธรรมของประเทศชาติและมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ

หมวด ๓

คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๑๙ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค
- (๕) เภรัณยูกรพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรค
- (๗) โฆษกพรรค
- (๘) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๐ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่พรรค โดยการลงคะแนนลับ ตามลำดับ ดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารตามข้อ ๑๙

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อจากที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ ประสิทธิภาพ ความเหมาะสมและการเสียสละให้กับพรรค จำนวนถึงหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อและผู้รับรองใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๒ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจหรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อทางราชการ

(๕) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมให้ออก

(๖) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออก ให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๗) ตำแหน่ง กรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค

ทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะ รวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่ง หัวหน้าพรรคตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่ง หัวหน้าพรรคว่างลง

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระ และนอกเหนือจากที่กำหนดข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรคและมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎ ระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายและ

ข้อบังคับพรรค

(๓) ควบคุมไม่ให้พรรคการเมืองและผู้ซึ่งพรรคการเมืองส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งใช้เงินวงเงินตามที่กฎหมายกำหนด

(๔) จัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน โดยจัดสรรเป็นจำนวนรวมซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคการเมืองเสนอไว้ในบัญชีรายชื่อแต่ละบัญชีที่ยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการบริหารพรรค กำหนด

(๖) อนุมัติและขุดเล็กการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๗) ขุดเล็กพรรค

(๘) อำนวยการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรค เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๙) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งและรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๐) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๑) พิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๒) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรคและคณะทำงาน เฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๓) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรค และให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๔) แต่งตั้งหรือถอดถอนผู้อำนวยการพรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เหมาะสม

(๑๕) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๖) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎ ระเบียบของพรรค

ข้อ ๒๔ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎ ระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้ โดยการเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่านั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหาร ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เற்றுณญิกพรรคมีหน้าที่ควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สิน หนี้สินและงบการเงินของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรคมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรับสมัคร และการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิก

(๗) โฆษกพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(ก) แลกสมมติที่ประชุมของพรรคและกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารของพรรคมอบหมาย

(๘) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามหัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๒๕ การพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบสัดส่วนของพรรคการเมือง ให้เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองและคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง

ในการพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองจากรายชื่อตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(๑) รายชื่อผู้ซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองให้ความเห็นชอบ

(๒) รายชื่อบุคคลอื่นที่เห็นสมควร

มติคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองที่ให้ส่งผู้ใดเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้เป็นที่สุด

หมวด ๙

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๒๖ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา

ข้อ ๒๗ ในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ขึ้นอยู่กับการศึกษาของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามความประสงค์ของสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎร อยู่ในจังหวัดนั้น ๆ

ข้อ ๒๘ การจัดตั้งสาขาพรรคให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรครวบรวมสมาชิกของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน โดยจัดทำทะเบียนสมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในจังหวัดนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้งสาขาพรรคต่อสำนักงานใหญ่พรรค เพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชีรายชื่อ ตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๒๙ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้จังหวัดใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรก ภายในเก้าสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายใน สิบห้าวัน นับแต่วันที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรคเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุม เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคดังกล่าว ต้องมีสมาชิกของพรรคดังกล่าวซึ่งมีภูมิลำเนา ตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน โดยการลงมติ เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๓๐ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนา ตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค เป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งประกอบด้วย

(๑) ประธานสาขาพรรค

(๒) รองประธานสาขาพรรค

(๓) เลขานุการสาขาพรรค

(๔) รองเลขานุการสาขาพรรค

(๕) เกร็ดสาขาพรรค

(๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค

(๗) โฆษกสาขาพรรค

(๘) กรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๓๑ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๔ ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๓๒ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ และให้ลงคะแนนลับ ตามลำดับ ดังนี้

(๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๓๐

(๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธานหนึ่งคนและกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)

(๓) การเสนอการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง

ข้อ ๓๓ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดการรับสมัครพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตพรรคนั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงาน โครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกไตรมาสและภายในหกสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๔ กรรมการสาขาพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ประธานสาขาพรรค

(ก) เป็นผู้แทนของสาขาพรรคและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของสาขาพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการสาขาพรรค เรียกประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานการประชุม

(ค) เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานการประชุม ตลอดจนดำเนินการประชุม

(ง) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการสาขาพรรคได้จัดตั้งขึ้นเพื่อให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๓ วัน ซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลบังคับ

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของสาขาพรรคได้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของสาขาพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด ในกรณีประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้มีตำแหน่งรองลงมาลำดับต้นทำหน้าที่แทน

(๒) รองประธานสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของสาขาพรรค ตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากประธานสาขาพรรคในกิจการที่ประธานสาขาพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมสาขาพรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ง) กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสาขาพรรค

(๔) รองเลขานุการสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมรายรับ-รายจ่ายบัญชีทรัพย์สิน หนี้สินและงบการเงินของพรรค ตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคกำหนด

- (๕) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ
 - (ก) แลกงมติที่ประชุมและกิจการต่าง ๆ ของสาขาพรรค
 - (ข) ประชาสัมพันธ์งานของสาขาพรรค ตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย
- (๗) กรรมการอื่นของสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรคหรือ

คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๕ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ครบวาระ
- (๒) ตำแหน่ง คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด
- (๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่งหรือมีมติให้ยุบสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ทำหน้าที่แทน ในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มิเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๖ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๓๕
- (๓) ลาออก
- (๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๓๗ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๓๘ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อแสดงผลงานในรอบปีและรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๐

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่พรรคการเมือง

ข้อ ๓๕ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรคการเมืองจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ หรือไม่น้อยกว่าสองร้อยคน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่ากัน มีสิทธิเข้าชื่อกันให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคการเมือง

ข้อ ๔๐ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมืองมี ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

(๒) ผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรคการเมือง

(๓) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๑ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง แล้วแต่กรณี ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๓ การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง

(๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคการเมือง

(๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคการเมือง

(๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรคการเมือง รองหัวหน้าพรรคการเมือง เลขาธิการพรรคการเมือง รองเลขาธิการพรรคการเมือง เภรัณยูิกพรรคการเมือง นายทะเบียนพรรคการเมือง โฆษกพรรคการเมือง และกรรมการบริหารอื่นของพรรคการเมือง

- (๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง คณะกรรมการนโยบายพรรคการเมือง และคณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคการเมือง
- (๕) รายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา
- (๖) แผนการดำเนินการสำหรับปีต่อไป โดยเฉพาะการหารายได้ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง และการพัฒนาบุคลากรทางการเมือง
- (๗) การแต่งตั้งผู้สอบบัญชีและการรับรองงบการเงินประจำปีของพรรคการเมือง
- (๘) กิจการที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ประธานสาขาพรรคการเมือง ไม่น้อยกว่าสี่สาขา หรือตัวแทนสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าร้อยคน
- (๙) กิจการอื่นตามที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- การลงมติเลือกบุคคลตามข้อ ๔๓ (๓) และ(๔) ให้ลงคะแนนลับ
- ข้อ ๔๔ กำบอกลงกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุม ให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๕ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้งและหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการทั้งหมดร่วมกันขอ ให้เปิดประชุมพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษ จะต้องมีการหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๔๖ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๗ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๔๗ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งก่อนการประชุมใหญ่ประจำปีของพรรคการเมือง และในกรณีที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไปหรือเป็นการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อให้เห็นชอบในการเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบสัดส่วน กลุ่มจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของสาขาพรรคการเมืองนั้น

ข้อ ๔๘ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกในเขตเลือกตั้งไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๐ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุม ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๕๑ กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๒ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกราว ให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา และสถานที่ประชุม และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๓ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อเดือนและประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา หรือเรียกประชุมพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๔ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม โดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๖ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้เป็นประธานสาขาพรรคการเมืองจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรคการเมืองและรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคการเมืองเพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรคการเมือง

ข้อ ๕๗ บัญชีของพรรคการเมืองและบัญชีของสาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

- (๑) บัญชีรายวันแสดงรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (๓) บัญชีแยกประเภท
- (๔) บัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน

หมวด ๑๒

รายได้ของพรรคการเมือง การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

และค่าบำรุงพรรคการเมืองและการบริจาคแก่พรรคการเมือง

ข้อ ๕๘ พรรคอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เงินค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง

(๒) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้าหรือบริการของพรรค

(๓) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมหาทุน
ของพรรค(๔) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่ได้จากการบริจาคแก่
พรรคการเมือง

(๕) เงินอุดหนุนจากกองทุน

(๖) ดอกผลของเงินและรายได้จากทรัพย์สินของพรรค

ข้อ ๕๙ สมาชิกพรรคการเมืองอาจเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไร
และจะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรคข้อ ๖๐ การบริจาคแก่พรรคการเมืองให้เป็นตามบัญญัติของกฎหมาย ประกาศของ
คณะกรรมการการเลือกตั้ง และประกาศของนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๓

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๖๑ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่
การลงโทษ ต้องทำหนังสือถึงหัวหน้าพรรคมีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อข้อ ๖๒ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๖๑ แล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการ
บริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล
หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหาขึ้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่ามีมูล ให้เสนอข้อกล่าวหา
นั้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกสามัญไม่เกินกว่าห้าคน เป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็น
ต่อหัวหน้าพรรคได้

ข้อ ๖๓ ในการพิจารณาข้อกล่าวหา สมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๖๔ เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา
- (๒) ยกข้อกล่าวหา
- (๓) ต่าหนิสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการลบชื่อสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาออกจากทะเบียน ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการและมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ถือเป็นอันลิ้นสุดลง

ข้อ ๖๕ การพ้นจากสมาชิกพรรค กรณีเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามข้อ ๖๓ พรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไป ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ พรรคท้าย

หมวด ๑๔

คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๖๖ ให้มีคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคคณะหนึ่งมีจำนวนเก้าคน โดยวิธีการเลือกตั้งตามบัญชีของผู้เสนอ ดังต่อไปนี้

(๑) เลขานุการพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคเสนอบัญชีรายชื่อบุคคลที่มีความเหมาะสมต่อที่ประชุมใหญ่

(๒) สมาชิกที่เป็นองค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่ และอยู่ในที่ประชุมอาจเสนอบัญชีรายชื่อผู้ที่เหมาะสมให้ครบจำนวนเก้าคน โดยมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของผู้ที่อยู่ในที่ประชุม

(๓) การเสนอรายชื่อตาม (๑) และ (๒) ต้องเสนอชื่อให้ครบทั้งเก้าคน ถ้ามีการถอนชื่อในบัญชีที่เสนอไม่ว่ากี่คน ให้ถือว่าบัญชีนั้นมีการถอนชื่อทั้งบัญชี

(๔) ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งโดยการลงคะแนนลับ คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี เว้นแต่ที่ประชุมใหญ่จะเปลี่ยนแปลงกำหนดเวลาให้อยู่ในตำแหน่งเป็นอย่างอื่น และอาจจะได้รับเลือกตั้งอีกก็ได้

คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและระเบียบ
ที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๖๓ การคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง
และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไปหรือเป็นการเลือกตั้งแทน
ตำแหน่งที่ว่าง ให้ทำได้เฉพาะวิธี โดยการให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งพรรคพิจารณา
เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรคจากรายชื่อตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(๑) รายชื่อผู้ซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคให้ความเห็นชอบตามข้อ ๕๒ (๖)

(๒) รายชื่อบุคคลอื่นที่เห็นสมควร

มติคณะกรรมการบริหารพรรคที่ให้ผู้ส่งผู้ใดเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ให้เป็นที่สุด

ข้อ ๖๔ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้คณะกรรมการคัดเลือก
ผู้สมัครรับเลือกตั้งดำเนินการตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๑๕

คณะกรรมการนโยบายพรรค

ข้อ ๖๕ ให้มีคณะกรรมการนโยบายพรรคคณะหนึ่งซึ่งมีจำนวนสิบห้าคน โดยวิธีการเลือกตั้ง
ดังต่อไปนี้

(๑) เลขานุการพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคเสนอบัญชีรายชื่อบุคคล
ที่เหมาะสมต่อที่ประชุมใหญ่

(๒) สมาชิกที่เป็นองค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่อาจเสนอชื่อผู้ที่เหมาะสม โดยมีผู้รับรอง
ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของผู้ที่อยู่ในที่ประชุม

(๓) ประชุมใหญ่เลือกตั้งเป็นรายบุคคลให้ได้จำนวนที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ประชุมใหญ่
เลือกตั้งโดยการลงคะแนนลับ คณะกรรมการนโยบายพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี เว้นแต่ที่ประชุมใหญ่
จะเปลี่ยนแปลงกำหนดเวลาให้อยู่ในตำแหน่งเป็นอย่างอื่นและอาจจะได้รับการเลือกตั้งอีกก็ได้

(๔) คณะกรรมการนโยบายพรรคมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและระเบียบที่คณะกรรมการ
บริหารพรรคกำหนด

หมวด ๑๖

คณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรค

ข้อ ๗๐ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งมีจำนวนเก้าคน โดยวิธีการเลือกตั้ง ดังต่อไปนี้

(๑) เลขานุการพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคเสนอบัญชีรายชื่อบุคคลที่เหมาะสมต่อที่ประชุมใหญ่

(๒) สมาชิกที่เป็นองค์ประกอบของที่ประชุมใหญ่ และอยู่ในที่ประชุมอาจเสนอชื่อผู้ที่เหมาะสมโดยมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของผู้ที่อยู่ในที่ประชุม

(๓) ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งเป็นรายบุคคลให้ได้จำนวนที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

(๔) ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งโดยการลงคะแนนลับ

คณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับการเลือกตั้งอีกก็ได้ เว้นแต่ที่ประชุมใหญ่จะเปลี่ยนแปลงกำหนดเวลาให้อยู่ตำแหน่งเป็นอย่างอื่น

คณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย และระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๑๗

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและนโยบายของพรรค

ข้อ ๗๑ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคจะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๗๒ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคต้องดำเนินการ ดังนี้

(๑) ยึดติเสนอจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกพรรคไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่พรรคออกเสียงลงคะแนนอนุมัติโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

หมวด ๑๘

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๗๓ พรรคมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้น สมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทย จนสุดความสามารถ เว้นแต่จะถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๗๔ การยุบเลิกพรรคและสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๕ ในกรณีที่พรรคต้องยุบเลิก ให้ทรัพย์สินของพรรคภายหลังที่เหลือจากการชำระบัญชีแล้วตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาทางการเมือง

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคไทยพอเพียง

คณะกรรมการบริหารพรรคไทยพอเพียง จำนวน ๑๕ คน ดังนี้

๑. นายจรัส อินทุมาร	หัวหน้าพรรค
๒. นายศรีณยพงศ์ ชนวรกันต์	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายศรัทธา แวอาลี	รองหัวหน้าพรรค
๔. นายธีรวิฑูร พรหมณสุทธิ	เลขาธิการพรรค
๕. นางพลอยใจ ขำสนิท	รองเลขาธิการพรรค
๖. นางสาวลี จำปาทอง	เหรัญญิกพรรค
๗. นายณรงค์ศักดิ์ ชวานาคอน	นายทะเบียนสมาชิกพรรค
๘. นายชะเอม ยินดี	โฆษกพรรค
๙. นางชนพร สงวนพัฒน์	กรรมการบริหารพรรค
๑๐. นายส.ศิริชัยอนุสรณ์ สุขวรรณะ	กรรมการบริหารพรรค
๑๑. นายประชา สุขสวัสดิ์	กรรมการบริหารพรรค
๑๒. นายไชยเวรณ อธิกัณฑ์พงษ์	กรรมการบริหารพรรค
๑๓. นางฟาฎิมะห์ อีรชาดเบ็ก	กรรมการบริหารพรรค
๑๔. นางสมใจ พึ่งผล	กรรมการบริหารพรรค
๑๕. นางญาณมล รุ่งงาม	กรรมการบริหารพรรค
๑๖. นายวาทีตย์ ขวัญเมือง	กรรมการบริหารพรรค
๑๗. นางณัฐชยาน์ บินอิบราฮิม	กรรมการบริหารพรรค

๑๘. นางวัลลพร อินทุมาร

กรรมการบริหารพรรค

๑๙. นายสมชาย แสงศรี

กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

อภิชาติ สุจริตตานนท์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง